

SINTEZA

proiectul hotărârii de Guvern privind aprobarea cadrului metodologic privind evaluarea riscurilor la adresa infrastructurilor critice naționale, planurile de securitate ale gestionarilor infrastructurilor critice naționale și ofițerul de legătură pentru securitatea infrastructurii critice naționale

Participantul la avizare, consultare publică, expertizare	Nr. crt .	Conținutul obiecției, propunerii, recomandării, concluziei	Argumentarea autorului proiectului
Avizare și consultare publică			
Cancelaria de Stat (aviz nr. 12-69-8657 din 23.07.2026)	1	Denumirea proiectului și formularea dispoziției de aprobare urmează a fi corelate terminologic, astfel încât să rezulte cu claritate că prin hotărâre se aprobă ansamblul anexelor care constituie cadrul metodologic, nu doar o parte a acestuia.	Se acceptă. Denumirea proiectului și pct. 1 din proiectul hotărârii au fost corelate terminologic, fiind precizat că cadrul metodologic aprobat este constituit din ansamblul celor șase anexe privind evaluarea riscurilor, elaborarea, avizarea și aprobarea Planului de securitate, structura-cadru a acestuia, echivalarea documentelor existente, revizuirea și actualizarea Planului de securitate, precum și statutul și atribuțiile ofițerului de legătură pentru securitatea infrastructurii critice naționale.
		Se recomandă verificarea uniformității utilizării noțiunilor „Planul de securitate”, „planurile de securitate”, „cadrul metodologic”, „norme metodologice”, precum și a sintagmelor referitoare la „autoritățile publice responsabile”, pentru evitarea oscilațiilor terminologice în textul hotărârii și în anexele acesteia.	Se acceptă. Terminologia utilizată în proiectul hotărârii și în anexele acestuia a fost revizuită și uniformizată, astfel încât noțiunile „Planul de securitate”, „cadrul metodologic”, „Normele metodologice” și „autoritățile publice responsabile” să fie utilizate consecvent și în concordanță cu

			obiectul de reglementare al fiecărui element structural.
		În textul anexei nr. 1 se identifică unele formulări care necesită corectare redacțională ori completare, inclusiv: • formularea „obligațiilor specific prevăzute”, care urmează a fi ajustată gramatical; • propoziția referitoare la „Evaluarea Națională a Riscurilor, evaluărilor strategice și altor documente relevante...”, care apare incompletă și necesită reformulare; • formularea „pericole ori hazarde, constând în evenimente, procese sau independente de intenția ostilă a unui actor”, care necesită completare pentru a exprima clar ipoteza normativă.	Se acceptă parțial. Formulările din anexa nr. 1 au fost revizuite și corectate redacțional. Astfel, sintagma „obligațiilor specific prevăzute” a fost ajustată gramatical. Nu se acceptă observația referitoare la formularea privind „Evaluarea Națională a Riscurilor, evaluărilor strategice și altor documente relevante”, întrucât aceasta face parte din enumerarea surselor utilizate pentru identificarea amenințărilor, pericolelor și surselor de risc, iar sensul normei rezultă în mod clar din coroborarea subpct. 26.7 cu partea introductivă a pct. 26 din anexa nr. 1. Se acceptă observația privind formularea „pericole ori hazarde, constând în evenimente, procese sau independente de intenția ostilă a unui actor”. Prevederea a fost completată prin introducerea termenului „fenomene”, astfel încât formularea să prevadă expres „evenimente, procese sau fenomene independente de intenția ostilă a unui actor”.

		În anexa nr. 2, pct. 5, formularea „în cazul în care același gestionar administrează sau operează mai mult infrastructuri critice naționale” necesită corectare gramaticală.	Se acceptă. Formularea de la pct. 5 din anexa nr. 2 a fost corectată gramatical,
		Se recomandă verificarea tuturor trimiterilor interne din anexe, pentru a se asigura concordanța dintre punctele, subpunctele și anexele la care se face referire, precum și pentru a evita eventuale inadvertențe de numerotare ori autoreferințe eronate.	Se acceptă. Modificările au fost operate.
		Din perspectiva delimitării competențelor, se recomandă reevaluarea formulărilor prin care Centrului Național de Coordonare a Protecției Infrastructurilor Critice i se atribuie competențe de „aprobare” a unor modele-tip și instrumente metodologice, în vederea corelării stricte a acestora cu temeiul legal din Legea nr. 223/2025 și cu competențele stabilite pentru autoritățile publice implicate.	Se acceptă. Formulările referitoare la competențele Centrului Național de Coordonare a Protecției Infrastructurilor Critice au fost revizuite și corelate cu prevederile art. 7 alin. (2) din Legea nr. 223/2025.
		Norma prin care ministerele, alte autorități administrative centrale și instituțiile publice responsabile urmează să își aducă actele departamentale și procedurile interne în concordanță cu hotărârea necesită o corelare mai clară cu termenele și obligațiile aplicabile gestionarilor infrastructurilor critice naționale, pentru a evita neclarități în procesul de implementare.	Se acceptă. Pct. 9 din proiect a fost completat pentru a delimita expres termenul de 12 luni acordat autorităților pentru aducerea actelor normative departamentale, procedurilor interne și documentelor aplicabile în concordanță cu prevederile hotărârii de obligația gestionarilor infrastructurilor critice naționale de a elabora și transmite spre avizare Planul de securitate în termenul prevăzut de cadrul metodologic.
		Se recomandă examinarea suplimentară a caracterului suficient de determinat al unor formulări cu grad ridicat de generalitate, precum „alte riscuri relevante”, „alte instrumente necesare” sau „alte măsuri relevante”, astfel încât textul să păstreze flexibilitatea necesară, fără a afecta previzibilitatea normei.	Nu se acceptă. Formulările menționate sunt utilizate pentru a asigura flexibilitatea aplicării cadrului metodologic în raport cu specificul diferitelor sectoare, subsectoare și infrastructuri critice naționale. Acestea nu instituie obligații autonome și nedeterminate, ci se aplică în contextul criteriilor, procedurilor și competențelor expres prevăzute de proiect. Limitarea exhaustivă a categoriilor de riscuri, măsuri sau instrumente ar putea exclude situații relevante care nu pot fi anticipate în mod

			complet la momentul aprobării cadrului metodologic. În consecință, se menține redacția actuală.
		Se recomandă completarea proiectului cu prevederi exprese privind efectele juridice ale nerespectării termenelor procedurale, întrucât textul nu stabilește ce se întâmplă în situația în care autoritatea publică responsabilă nu emite avizul în termen, nu clarifică dacă actul de restituire sau de respingere poate fi contestat și nu reglementează consecințele depășirii termenului de 6 luni. În vederea asigurării previzibilității și aplicării uniforme a normei, aceste aspecte urmează a fi reglementate expres.	Nu se acceptă. Proiectul stabilește termene clare pentru verificarea plenitudinii dosarului, examinarea în fond, solicitarea completărilor, retransmiterea și reexaminarea Planului de securitate, precum și posibilitatea prelungirii motivate a termenului de examinare. Depășirea termenului de către autoritatea publică responsabilă nu poate produce efectul avizării tacite în lipsa unui temei legal expres, obligația acesteia de a finaliza examinarea și de a emite o soluție menținându-se. În ceea ce privește contestarea actelor emise în cadrul procedurii, aceasta se realizează potrivit cadrului normativ general aplicabil procedurii administrative, nefiind necesară instituirea unei căi speciale de contestare prin prezentul proiect. Totodată, depășirea termenului prevăzut pentru elaborarea și transmiterea Planului de securitate nu înlătură obligația gestionarului de a executa această obligație, iar eventualele consecințe ale neexecutării se stabilesc potrivit legislației aplicabile. Introducerea unor norme suplimentare în proiect ar dubla reglementările generale și ar depăși obiectul metodologic al hotărârii.

	Se recomandă completarea proiectului cu prevederi exprese privind participarea autorităților administrației publice locale în procesul reglementat. Potrivit pct. 9 din anexa nr. 1 la Legea nr. 223/2025, „administrația publică” este clasificată ca sector al infrastructurii critice naționale, iar „autoritățile administrației publice locale” sunt prevăzute în calitate de furnizori de servicii. Cu toate acestea, proiectul nu stabilește în mod clar rolul, atribuțiile și modalitatea de implicare a acestora în procesul de aplicare a normelor propuse, nici mecanismele de conlucrare cu autoritățile publice responsabile și cu celelalte autorități implicate. Se recomandă reglementarea expresă a etapelor în care participă autoritățile administrației publice locale, a obligațiilor care le revin și a modului de coordonare și schimb de informații cu celelalte autorități competente	Nu se acceptă. Autoritățile administrației publice locale participă la aplicarea cadrului metodologic în măsura în care dețin calitatea de gestionar al unei infrastructuri critice naționale sau exercită atribuții stabilite de cadrul normativ aplicabil sectorului ori subsectorului respectiv. Proiectul reglementează obligațiile în funcție de calitatea juridică și rolul entității în mecanismul de protecție a infrastructurilor critice naționale, fără a institui regimuri procedurale distincte pentru fiecare categorie de furnizor de servicii prevăzută în anexa nr. 1 la Legea nr. 223/2025. Totodată, mecanismele de cooperare, coordonare și schimb de informații sunt reglementate prin raportare la autoritățile publice responsabile, gestionarii infrastructurilor critice naționale și celelalte autorități competente, acestea fiind aplicabile și autorităților administrației publice locale atunci când participă în una dintre aceste calități. Introducerea unor prevederi distincte exclusiv pentru autoritățile administrației publice locale ar dubla normele generale deja aplicabile și nu se justifică prin obiectul metodologic al proiectului.
	Nota de fundamentare urmează a fi revizuită sub aspect redacțional și al coerenței interne, inclusiv pentru: • uniformizarea terminologiei utilizate în raport cu textul proiectului; • clarificarea unor secțiuni în care formulările sunt excesiv descriptive și repetitive;	Se acceptă. Nota de fundamentare a fost revizuită sub aspect redacțional și al coerenței interne,

		• verificarea prezentării distincte a impactului social, inclusiv a subsecțiunilor privind datele cu caracter personal și egalitatea de gen.	
Centrul Național de Management al Crizelor (aviz nr. 3-221 din 09.07.2026.)	2	Cu referire la proiectul hotărârii, se recomandă precizarea mai clară a delimitării competențelor între autoritățile sectoriale și Centrul Național de Coordonare a Protecției Infrastructurilor Critice, pentru evitarea suprapunerilor funcționale; este necesară detalierea procedurii de avizare a planurilor de securitate, inclusiv a termenelor și etapelor administrative; se propune armonizarea prevederilor cu alte domenii conexe (securitate cibernetică, protecție civilă, continuitatea guvernării), pentru asigurarea coerenței normative.	Se acceptă. Proiectul a fost revizuit pentru delimitarea mai clară a competențelor dintre autoritățile publice responsabile și Centrul Național de Coordonare a Protecției Infrastructurilor Critice. Astfel, autoritățile publice responsabile asigură coordonarea la nivelul sectorului sau subsectorului de competență, examinarea și avizarea Planurilor de securitate, monitorizarea implementării măsurilor și emiterea instrucțiunilor sectoriale, iar Centrul asigură coordonarea metodologică la nivel național, elaborarea modelelor-tip și a instrumentelor standardizate, precum și suportul metodologic necesar aplicării unitare a cadrului. Totodată, procedura de avizare a Planurilor de securitate a fost detaliată prin stabilirea etapelor administrative, a termenelor pentru verificarea plenitudinii dosarului, examinarea în fond, solicitarea completărilor, restituirea pentru revizuire și reexaminarea documentelor. Prevederile proiectului au fost, de asemenea, corelate cu normele aplicabile în domeniile conexe,

			inclusiv securitatea cibernetică, protecția civilă, managementul crizelor și continuitatea guvernării, pentru evitarea suprapunerilor și asigurarea coerenței normative.
		Referitor la proiectul Normelor metodologice privind evaluarea riscurilor la adresa infrastructurilor critice naționale (Anexa nr. 1), se propune: Completarea pct. 26 cu prevederea că, identificarea amenințărilor și a riscurilor se realizează inclusiv în baza Evaluării Naționale a Riscurilor, a evaluărilor strategice și a altor documente elaborate în cadrul Sistemului național de management al crizelor.	Se acceptă. Pct. 26 din anexa nr. 1 a fost completat cu subpct. 26.7, prin includerea Evaluării Naționale a Riscurilor, a evaluărilor strategice și a altor documente relevante elaborate în cadrul Sistemului național de management al crizelor printre sursele utilizate la identificarea amenințărilor, pericolelor și surselor de risc.
		Completarea pct. 32, astfel încât, la evaluarea riscurilor hibride și a riscurilor cu impact sistemic, să fie analizate și efectele asupra continuității funcțiilor vitale ale statului și asupra rezilienței naționale.	Se acceptă. Anexa nr. 1, la pct. 32.4 a fost completată cu un punct distinct, potrivit căruia, în cazul riscurilor hibride și al riscurilor cu impact sistemic, evaluarea include analiza efectelor potențiale asupra continuității funcțiilor vitale ale statului, asupra altor sectoare și infrastructuri critice naționale, precum și asupra rezilienței naționale. Prevederea a fost introdusă separat de clasificarea riscurilor, întrucât aspectele menționate reprezintă efecte și consecințe ale materializării riscurilor, nu categorii distincte de risc.
		Completarea pct. 63, prin includerea actualizării evaluării riscurilor și în cazul modificării nivelului de alertă sau al declarării unei stări de criză, dacă aceasta afectează infrastructura critică națională ori serviciile esențiale.	Se acceptă. În urma renumerotării proiectului, prevederea vizată se regăsește la pct. 64 din anexa nr. 1.

			Subpct. 64.7 a fost completat cu un temei suplimentar pentru actualizarea evaluării riscurilor, respectiv modificarea nivelului de alertă sau declararea unei stări de criză, atunci când aceasta afectează ori poate afecta infrastructura critică națională sau continuitatea serviciului esențial furnizat.
		Completarea pct. 74, prin prevederea că, modelele metodologice elaborate de Centrul Național de Coordonare a Protecției Infrastructurilor Critice vor fi dezvoltate în coordonare cu autoritățile competente în domeniul managementului crizelor, pentru asigurarea unei abordări unitare la nivel național.	Se acceptă. Pct. 74 a fost completat prin precizarea că modelele-tip și instrumentele metodologice se elaborează, după caz, în coordonare cu autoritățile competente în domeniu, pentru asigurarea unei abordări coerente și unitare la nivel național.
		Referitor la proiectul Normelor metodologice privind elaborarea, avizarea și aprobarea Planurilor de securitate ale gestionarilor infrastructurilor critice naționale (Anexa nr. 2), se propune: La pct. 18 (conținutul Planului de securitate), se propune completarea cu obligația includerii mecanismelor de coordonare și cooperare cu autoritățile competente în gestionarea situațiilor de criză, în cazul producerii unor incidente cu impact sistemic.	Se acceptă. Pct. 18 din anexa nr. 2 se completează cu un subpunct distinct privind mecanismele de coordonare și cooperare cu autoritățile competente în gestionarea situațiilor de criză, aplicabile în cazul incidentelor care depășesc capacitatea de răspuns a gestionarului sau produc efecte sistemice ori intersectoriale. Se introduce următorul subpunct: „18.13. mecanismele de coordonare și cooperare cu autoritățile competente în gestionarea situațiilor de criză, în cazul incidentelor care depășesc capacitatea de răspuns a gestionarului sau produc efecte sistemice ori intersectoriale;”

	La pct. 31 și pct. 86, se recomandă ca Planul de securitate să fie corelat nu doar cu documentele interne ale gestionarului, ci și cu documentele naționale privind continuitatea funcțiilor vitale ale statului, reziliența națională și managementul crizelor, după caz.	Se acceptă. În urma renumerotării proiectului, prevederea vizată se regăsește la pct. 32 din anexa nr. 2. Subpct. 32.7 din anexa nr. 2 a fost completat prin includerea, între documentele valorificate la elaborarea Planului de securitate, a documentelor naționale relevante privind continuitatea funcțiilor vitale ale statului, reziliența națională și managementul crizelor, după caz. Totodată, în urma renumerotării anexei nr. 2, prevederea vizată inițial la pct. 86 se regăsește la pct. 95. Pct. 95 a fost completat prin introducerea obligației de corelare a Planului de securitate, după caz, cu documentele naționale privind continuitatea funcțiilor vitale ale statului, reziliența națională și managementul crizelor.
	La Capitolul X – Testarea Planului de securitate, se propune completarea cu prevederea că exercițiile privind scenariile cu impact major asupra serviciilor esențiale se desfășoară, după caz, cu participarea autorităților competente din cadrul Sistemului național de management al crizelor, pentru verificarea mecanismelor de coordonare interinstituțională. Se recomandă completarea metodologiei cu prevederi privind valorificarea lecțiilor învățate rezultate din gestionarea situațiilor de criză, exerciții naționale și incidente majore, ca element obligatoriu în procesul de revizuire și actualizare a Planului de securitate. Deși documentul face referire la incidente și exerciții, nu stabilește obligația integrării sistematice a lecțiilor învățate în ciclul de planificare.	Se acceptă. Capitolul X din anexa nr. 2 a fost completat prin introducerea pct. 82, cu următorul cuprins: „82. Exercițiile care includ scenarii cu impact major asupra serviciilor esențiale, efecte sistemice sau intersectoriale se desfășoară, după caz, cu participarea autorităților competente din cadrul Sistemului național de management al crizelor, în vederea

			verificării mecanismelor de notificare, cooperare și coordonare interinstituțională.” Totodată, prevederea privind valorificarea rezultatelor testării a fost revizuită, prin introducerea pct. 84 cu următorul cuprins: „84. Constatările, concluziile și lecțiile identificate în urma testării Planului de securitate, gestionării situațiilor de criză, exercițiilor naționale și incidentelor majore se analizează și se valorifică în mod obligatoriu la actualizarea evaluării riscurilor și, după caz, la revizuirea și actualizarea Planului de securitate potrivit anexei nr. 5 la prezenta hotărâre. ”
		Planul de securitate nu conține prevederi privind integrarea în mecanismele naționale de management al crizelor în cazul incidentelor care depășesc capacitatea de răspuns a gestionarului sau generează efecte intersectoriale. În acest sens, lipsesc reglementări referitoare la escaladarea strategică a incidentelor, inclusiv criteriile de informare a Centrului Național de Management al Crizelor, activarea coordonării interinstituționale și integrarea planului de securitate în managementul unei crize la nivel național.	Se acceptă. Anexa nr. 3 a fost completată la Secțiunea 10 „Măsuri de răspuns, notificare și recuperare”, prin introducerea unor prevederi privind criteriile și nivelurile de escaladare a incidentelor care depășesc capacitatea de răspuns a gestionarului sau generează efecte sistemice ori intersectoriale, procedura de informare a Centrului Național de Management al Crizelor, activarea coordonării interinstituționale și integrarea măsurilor de răspuns, continuitate și

			recuperare în mecanismele de gestionare a unei crize la nivel național. Totodată, Secțiunea 11 „Organizarea, responsabilitățile și mecanismele de coordonare” a fost completată cu prevederi privind cooperarea și coordonarea cu Centrul Național de Management al Crizelor și cu alte autorități competente în cazul incidentelor cu impact sistemic ori intersectorial.
		Referitor la proiectul Structurii-cadru a Planului de securitate al gestionarului infrastructurii critice naționale (Anexa nr. 3), în vederea asigurării compatibilității cu Sistemul național de management al crizelor, se propune: Completarea pct. 8 cu un obiectiv distinct privind menținerea contribuției infrastructurii critice la continuitatea funcțiilor vitale ale statului și la consolidarea rezilienței naționale.	Se acceptă. În urma renumerotării anexei nr. 3, prevederea vizată se regăsește la pct. 11, care stabilește obiectivele Planului de securitate. Pct. 11 a fost completat cu un obiectiv distinct privind menținerea contribuției infrastructurii critice naționale la continuitatea funcțiilor vitale ale statului și la consolidarea rezilienței naționale. Se introduce subpct. 11.8, cu următorul cuprins: <i>„11.8. menținerea contribuției infrastructurii critice naționale la continuitatea funcțiilor vitale ale statului și la consolidarea rezilienței naționale.”</i>
		Completarea pct. 12.10 astfel încât implicațiile evaluării riscurilor să fie analizate inclusiv din perspectiva impactului asupra funcțiilor vitale ale statului și a efectelor intersectoriale generate de indisponibilizarea infrastructurii critice.	Se acceptă. Subpct. 12.10 din anexa nr. 3 a fost completat astfel încât implicațiile evaluării riscurilor asupra

			măsurilor de securitate, continuitate, răspuns și recuperare să fie analizate inclusiv din perspectiva impactului potențial asupra continuității funcțiilor vitale ale statului și a efectelor sistemice sau intersectoriale generate de indisponibilizarea infrastructurii critice naționale.
		Completarea pct. 20.7 prin includerea mecanismelor de coordonare cu autoritățile competente din cadrul Sistemului național de management al crizelor, în situațiile în care incidentele depășesc capacitatea de răspuns a gestionarului sau produc efecte sistemice.	Nu se acceptă. În urma corectării numerotării anexei nr. 3, prevederea vizată se regăsește la pct. 23 subpct. 23.7. Completarea propusă nu este necesară, întrucât mecanismele de coordonare cu autoritățile competente din cadrul Sistemului național de management al crizelor, aplicabile în situațiile în care incidentele depășesc capacitatea de răspuns a gestionarului sau produc efecte sistemice ori intersectoriale, sunt deja reglementate distinct la pct. 24 subpct. 24.13–24.16 și la pct. 26 subpct. 26.9 din anexa nr. 3. Introducerea aceleiași prevederi și la pct. 23 subpct. 23.7 ar genera dublarea reglementării.
		Completarea pct. 21.2 și pct. 21.10 cu prevederi privind criteriile de escaladare și notificare în cazul incidentelor cu impact asupra continuității funcțiilor vitale ale statului, în conformitate cu mecanismele naționale de management al crizelor.	Nu se acceptă. În urma corectării numerotării anexei nr. 3, prevederile vizate se regăsesc la pct. 24 subpct. 24.2 și 24.10. Completarea acestora nu este necesară, întrucât criteriile și nivelurile de escaladare a incidentelor, procedura de informare a Centrului Național de Management al Crizelor, mecanismele de activare a coordonării

			interinstituționale și integrarea măsurilor de răspuns în mecanismele naționale de management al crizelor sunt deja prevăzute distinct la pct. 24 subpct. 24.13–24.16. Introducerea aceluiași prevederi la subpct. 24.2 și 24.10 ar genera dublarea reglementării.
		Completarea pct. 23.8 cu prevederi referitoare la procedurile de activare a mecanismelor de coordonare interinstituțională în cazul situațiilor de criză.	Nu se acceptă. În urma corectării numerotării anexei nr. 3, prevederea vizată se regăsește la pct. 26 subpct. 26.8, care reglementează procedurile de escaladare decizională în situații de perturbare sau incident. Completarea propusă nu este necesară, întrucât mecanismele de activare a coordonării interinstituționale în cadrul Sistemului național de management al crizelor sunt deja prevăzute distinct la pct. 24 subpct. 24.15, iar mecanismele de cooperare și coordonare cu Centrul Național de Management al Crizelor și cu alte autorități competente sunt reglementate la pct. 26 subpct. 26.9. Introducerea aceluiași prevederi la subpct. 26.8 ar genera dublarea reglementării.
		Completarea pct. 24.7 prin includerea obligativității corelării comunicării de criză cu mecanismele naționale de comunicare în situații de criză, pentru asigurarea unui mesaj instituțional unitar.	Se acceptă. În urma corectării numerotării anexei nr. 3, prevederea vizată se regăsește la pct. 27 subpct. 27.7. Subpunctul se completează prin introducerea obligației de corelare a comunicării de criză cu mecanismele naționale de comunicare în situații de

			criză, în vederea asigurării unui mesaj instituțional coerent și unitar.
		Completarea pct. 26 astfel încât exercițiile să includă scenarii de criză cu caracter intersectorial și să permită testarea cooperării dintre gestionarii infrastructurilor critice și autoritățile competente din cadrul Sistemului național de management al crizelor.	Se acceptă. În urma corectării numerotării anexei nr. 3, prevederea vizată se regăsește la pct. 29 din Secțiunea 13 „Instruire, testare și exerciții”. Pct. 29 a fost completat prin includerea, după caz, a scenariilor de criză cu caracter intersectorial și a modalității de testare a cooperării și coordonării dintre gestionarul infrastructurii critice naționale, alți gestionari relevanți și autoritățile competente din cadrul Sistemului național de management al crizelor. În acest sens, subpct. 29.5 a fost expus în următoarea redacție: „29.5. scenariile de testare relevante, inclusiv, după caz, scenarii de criză cu caracter intersectorial;” Totodată, a fost introdus subpct. 29.9 cu următorul cuprins: „29.9. modalitatea de testare a cooperării și coordonării dintre gestionarul infrastructurii critice naționale, alți gestionari relevanți și autoritățile competente din cadrul Sistemului național de management al crizelor.”
		Referitor la proiectul Normelor metodologice privind echivalarea documentelor existente cu Planul de securitate al gestionarului infrastructurii critice naționale (Anexa	Se acceptă. Se introduce un subpunct nou:

	nr. 4), în vederea asigurării unei abordări integrate cu Sistemul național de management al crizelor, se propune:	„14.13. modul de asigurare, după caz, a contribuției infrastructurii critice naționale la continuitatea funcțiilor vitale ale statului și mecanismele de coordonare cu autoritățile competente în situații de criză;”
	Completarea pct. 14 cu cerința ca documentele propuse spre echivalare să demonstreze, după caz, modul de asigurare a continuității funcțiilor vitale ale statului și mecanismele de coordonare în situații de criză.	
	Completarea pct. 31 cu un criteriu suplimentar de evaluare privind verificarea compatibilității documentelor propuse spre echivalare cu mecanismele naționale de management al crizelor și cu procedurile de cooperare interinstituțională aplicabile.	Se acceptă. Pct. 31 din anexa nr. 4 a fost completat cu un criteriu suplimentar de evaluare privind verificarea compatibilității documentului sau setului de documente propuse spre echivalare cu mecanismele naționale de management al crizelor și cu procedurile de cooperare interinstituțională aplicabile, după caz.
	Completarea pct. 57 prin includerea unui caz suplimentar de încetare a valabilității echivalării atunci când intervin modificări semnificative ale cadrului normativ național în domeniul managementului crizelor, rezilienței sau protecției infrastructurilor critice, care impun revizuirea documentelor recunoscute ca echivalente.	Se acceptă. Pct. 57 din anexa nr. 4 a fost completat cu un caz suplimentar de încetare a valabilității echivalării, aplicabil atunci când intervin modificări semnificative ale cadrului normativ național în domeniul managementului crizelor, rezilienței sau protecției infrastructurilor critice, iar documentele recunoscute ca echivalente nu mai corespund cerințelor aplicabile și necesită revizuire.
	Completarea pct. 69 cu prevederea că documentele recunoscute ca echivalente trebuie să asigure nu doar același nivel de protecție, continuitate, răspuns și recuperare, ci și compatibilitatea cu mecanismele naționale de coordonare și gestionare a crizelor.	Nu se acceptă. Completarea pct. 69 nu este necesară, întrucât compatibilitatea documentelor recunoscute ca echivalente cu mecanismele naționale de coordonare și gestionare a crizelor

			este deja verificată în cadrul condițiilor minime de echivalare și al criteriilor de examinare prevăzute la pct. 14 și pct. 31 din anexa nr. 4. Totodată, pct. 69 stabilește cerința generală privind atingerea aceluiași nivel funcțional de protecție, continuitate, răspuns, recuperare și reziliență ca Planul de securitate. Reiterarea aceleiași obligații la pct. 69 ar genera dublarea reglementării.
		Referitor la proiectul Normelor metodologice privind revizuirea și actualizarea Planului de securitate al gestionarului infrastructurii critice naționale (Anexa nr. 5), în vederea consolidării coerenței cu Sistemul național de management al crizelor, se propun următoarele completări: Completarea pct. 12 cu un temei suplimentar pentru revizuirea extraordinară a Planului de securitate, și anume declararea unei stări de criză sau modificarea nivelului de alertă la nivel național, atunci când aceasta poate afecta funcționarea infrastructurii critice naționale ori serviciul esențial furnizat.	Se acceptă. În urma corectării numerotării anexei nr. 5, temeiurile concrete pentru inițierea revizuirii extraordinare sunt prevăzute la pct. 13. Pct. 13 a fost completat cu un temei suplimentar privind declararea unei stări de criză sau modificarea nivelului de alertă la nivel național, atunci când aceasta afectează ori poate afecta funcționarea infrastructurii critice naționale sau continuitatea serviciului esențial furnizat. Se introduce un subpunct nou: „13.17. declararea unei stări de criză sau modificarea nivelului de alertă la nivel național, atunci când aceasta afectează ori poate afecta funcționarea infrastructurii critice naționale sau continuitatea serviciului esențial furnizat;”

		Completarea pct. 19 și pct. 20 cu obligația evaluării impactului modificărilor asupra continuității funcțiilor vitale ale statului și asupra efectelor intersectoriale pe care le poate genera indisponibilizarea infrastructurii critice.	Nu se acceptă. În urma corectării numerotării anexei nr. 5, prevederile vizate se regăsesc la pct. 20 și pct. 21. Completarea propusă nu este necesară, întrucât revizuirea Planului de securitate include deja examinarea evaluării riscurilor, a scenariilor de risc, a dependențelor și interdependențelor, a măsurilor de continuitate, răspuns și recuperare, precum și verificarea capacității Planului de securitate de a asigura continuitatea serviciului esențial și recuperarea funcțiilor critice afectate. Impactul asupra funcțiilor vitale ale statului și efectele sistemice ori intersectoriale sunt evaluate în cadrul acestor elemente și al evaluării actualizate a riscurilor. Introducerea unor prevederi distincte la pct. 20 și pct. 21 ar genera dublarea reglementării.
		Completarea pct. 32 astfel încât Nota de actualizare/revizuire să includă și concluziile rezultate din analiza lecțiilor identificate în urma gestionării incidentelor, situațiilor de criză și exercițiilor interinstituționale, precum și măsurile adoptate pentru implementarea acestora.	Se acceptă. În urma corectării numerotării anexei nr. 5, prevederea vizată se regăsește la pct. 33, care stabilește conținutul Notei de actualizare/revizuire. Pct. 33 a fost completat prin includerea concluziilor rezultate din analiza lecțiilor identificate în urma gestionării incidentelor, situațiilor de criză și exercițiilor interinstituționale, precum și a măsurilor stabilite pentru

			valorificarea și implementarea acestora. Se introduc următoarele subpuncte: „33.10. concluziile rezultate din analiza lecțiilor identificate în urma gestionării incidentelor, situațiilor de criză și exercițiilor interinstituționale, după caz;” „33.11. măsurile stabilite pentru valorificarea și implementarea lecțiilor identificate, responsabilii și termenele aferente.”
		Completarea pct. 36 cu prevederea că reavizarea Planului de securitate este necesară și în cazul modificării mecanismelor de cooperare și coordonare cu autoritățile competente din cadrul Sistemului național de management al crizelor.	Se acceptă. În urma corectării numerotării anexei nr. 5, prevederea vizată se regăsește la pct. 37, care stabilește cazurile în care Planul de securitate actualizat se transmite spre reavizare. Pct. 37 a fost completat prin includerea modificării mecanismelor de cooperare și coordonare cu autoritățile competente din cadrul Sistemului național de management al crizelor printre situațiile care impun reavizarea Planului de securitate. Se introduce un subpunct nou: „37.11. mecanismele de cooperare și coordonare cu autoritățile competente din cadrul Sistemului național de management al crizelor.”
		Completarea pct. 54 cu mențiunea că procesul de revizuire și actualizare trebuie să contribuie la consolidarea rezilienței naționale și la asigurarea continuității funcțiilor	Se acceptă. În urma corectării numerotării anexei nr. 5, prevederea vizată se regăsește la pct. 55. Pct. 55 a

		vitale ale statului, în conformitate cu cadrul normativ în domeniul managementului crizelor.	fost completat prin precizarea că revizuirea și actualizarea Planului de securitate trebuie să contribuie la consolidarea rezilienței naționale și la asigurarea continuității funcțiilor vitale ale statului, în conformitate cu cadrul normativ aplicabil în domeniul managementului crizelor.
		Referitor la proiectul Normelor metodologice privind desemnarea, statutul funcțional și atribuțiile ofițerului de legătură pentru securitatea infrastructurii critice naționale (Anexa nr. 6), se propune: Cu referire la delimitarea atribuțiilor operaționale ale ofițerului de legătură, proiectul atribuie ofițerului de legătură un rol extins de coordonare operațională (pct. 2, pct. 18.3 și pct. 20.1), fără a delimita suficient competențele acestuia de atribuțiile conducerii gestionarului și ale structurilor responsabile de securitate, management al riscurilor și continuitatea activității. Se propune precizarea expresă că atribuțiile de coordonare exercitate de ofițerul de legătură au caracter tehnic și de coordonare administrativă, fără a implica competențe de conducere operațională sau decizională, acestea revenind exclusiv conducerii gestionarului și structurilor competente.	Se acceptă parțial. Pct. 17 din anexa nr. 6 a fost completat pentru a preciza expres că atribuțiile ofițerului de legătură nu conferă competențe de conducere operațională sau decizională, acestea revenind conducerii gestionarului și structurilor interne competente, potrivit atribuțiilor legale și interne. Nu se acceptă modificarea pct. 2, subpct. 18.3 și subpct. 20.1, întrucât formulările privind coordonarea operațională descriu rolul funcțional al ofițerului de legătură în organizarea comunicării, corelarea activităților și facilitarea cooperării dintre structurile implicate, fără a-i atribui competențe de comandă sau decizie. Această delimitare rezultă deja din pct. 3 și este consolidată prin completarea pct. 17. Modificarea tuturor prevederilor menționate ar restrânge nejustificat rolul funcțional al ofițerului de legătură și ar crea riscul unei interpretări excesiv de administrative a atribuțiilor sale.

		Corelarea cu mecanismele naționale de management al crizelor. În cuprinsul proiectului sunt prevăzute atribuții privind comunicarea și schimbul de informații cu autoritățile competente, însă nu este reglementată expres corelarea acestora cu mecanismele naționale de management al crizelor instituite potrivit legislației. Se propune completarea normelor cu prevederea că activitatea ofițerului de legătură privind notificarea, schimbul de informații și cooperarea operațională se realizează fără a aduce atingere mecanismelor de coordonare și raportare prevăzute de cadrul normativ privind managementul crizelor și continuitatea guvernării.	Se acceptă. Anexa nr. 6 a fost completată cu o prevedere distinctă prin care se precizează că activitățile ofițerului de legătură privind notificarea, schimbul de informații și cooperarea operațională se desfășoară cu respectarea mecanismelor naționale de coordonare, comunicare și raportare stabilite de cadrul normativ în domeniul managementului crizelor și al continuității guvernării. În capitolul XIII „Reguli comune de aplicare și corelare metodologică” se introduce următorul punct: „46. Activitățile ofițerului de legătură privind notificarea, schimbul de informații și cooperarea operațională se realizează cu respectarea și fără a aduce atingere mecanismelor de coordonare, comunicare și raportare prevăzute de cadrul normativ în domeniul managementului crizelor și al continuității guvernării.”
		Clarificarea responsabilităților privind raportarea incidentelor. La pct. 22.4 este prevăzut că ofițerul de legătură contribuie la raportarea incidentelor, perturbărilor și vulnerabilităților. Pentru evitarea unor interpretări diferite, se recomandă precizarea că raportarea se realizează în limitele competențelor gestionarului și potrivit procedurilor normative aplicabile, fără instituirea unui mecanism paralel de notificare.	Se acceptă. Subpct. 22.4 din anexa nr. 6 a fost completat pentru a preciza că participarea ofițerului de legătură la raportarea incidentelor, perturbărilor, vulnerabilităților sau modificărilor relevante se realizează în limitele competențelor gestionarului și potrivit

			procedurilor prevăzute de cadrul normativ aplicabil, fără instituirea unui mecanism paralel de notificare.
		Uniformizarea terminologiei. În cuprinsul proiectului sunt utilizate alternativ noțiunile: „coordonează”; „sprijină”; „facilitează”; „contribuie”. Se recomandă utilizarea consecventă a acestor termeni, astfel încât nivelul responsabilităților atribuite ofițerului de legătură să fie clar diferențiat și să nu creeze suprapuneri cu atribuțiile altor structuri interne.	Se acceptă. Terminologia utilizată în anexa nr. 6 a fost revizuită și uniformizată, astfel încât termenii „coordonează”, „sprijină”, „facilitează” și „contribuie” să reflecte în mod consecvent nivelul distinct al responsabilităților atribuite ofițerului de legătură și să nu genereze suprapuneri cu atribuțiile conducerii gestionarului sau ale structurilor interne competente. În acest sens, termenul „coordonează” se utilizează exclusiv pentru activitățile în care ofițerul de legătură are un rol expres de organizare și corelare, în limitele mandatului acordat, iar termenii „sprijină”, „facilitează” și „contribuie” se utilizează pentru activitățile de suport, intermediere și participare, fără competențe de conducere operațională sau decizională.
		Completarea cerințelor privind pregătirea profesională. La Capitolul VIII se stabilesc cerințele minime pentru desemnarea ofițerului de legătură. Se propune completarea acestora cu obligația participării periodice la programe de instruire privind: managementul riscurilor; managementul situațiilor de criză; cooperarea interinstituțională; protecția infrastructurilor critice, în vederea menținerii competențelor necesare exercitării atribuțiilor.	Se acceptă. Capitolul VIII din anexa nr. 6 a fost completat prin instituirea obligației gestionarului de a asigura participarea periodică a ofițerului de legătură la programe de instruire relevante pentru exercitarea atribuțiilor, inclusiv în domeniul managementului riscurilor,

			managementului situațiilor de criză, cooperării interinstituționale și protecției infrastructurilor critice naționale. Se introduce un punct nou, după pct. 26: „27. Gestionarul infrastructurii critice naționale asigură participarea periodică a ofițerului de legătură la programe de instruire, perfecționare sau exerciții relevante, inclusiv în domeniul managementului riscurilor, managementului situațiilor de criză, cooperării interinstituționale și protecției infrastructurilor critice naționale, în vederea menținerii și dezvoltării competențelor necesare exercitării atribuțiilor.”
		Evidența și actualizarea datelor. Pct. 39–43 reglementează evidența ofițerilor de legătură. Se recomandă stabilirea expresă a obligației verificării periodice a actualității datelor de contact și a funcțiilor persoanelor desemnate, pentru asigurarea funcționalității mecanismelor de notificare și coordonare în situații de criză.	Se acceptă. Capitolul XII din anexa nr. 6 a fost completat prin instituirea obligației de verificare periodică a actualității datelor de contact, a funcțiilor și a statutului persoanelor desemnate ca ofițeri de legătură și înlocuitori, în vederea asigurării funcționalității mecanismelor de notificare, comunicare și coordonare, inclusiv în situații de criză. Se introduce un punct nou după pct. 44: „45. Gestionarul infrastructurii critice naționale și autoritatea publică responsabilă verifică periodic, cel puțin o dată pe an, actualitatea datelor de contact, a funcțiilor și a statutului

			ofițerilor de legătură, al înlocuitorilor acestora și al punctelor de contact desemnate și asigură actualizarea fără întârziere a evidențelor aferente, în vederea menținerii funcționalității mecanismelor de notificare, comunicare și coordonare, inclusiv în situații de criză.”
Ministerul Energiei (aviz nr. . 05-1761 din 03.07.2026)	3	Revizuirea pct. 42 din anexa nr. 2, astfel încât formatul și modalitatea de transmitere a Planului de securitate și a documentelor aferente să fie stabilite unitar la nivel național, prin cerințe tehnice și formate standardizate, pentru a asigura interoperabilitatea și a evita soluțiile neuniforme.	Se acceptă. Pct. 43 din anexa nr. 2 se reformulează în vederea asigurării unei abordări unitare la nivel național privind formatul și modalitatea de transmitere a Planului de securitate și a documentelor aferente. Pct. 43 va avea următorul cuprins: „43. Planul de securitate și documentele aferente se transmit în formatul și prin mijloacele stabilite potrivit cerințelor tehnice și modelelor standardizate aprobate de Centrul Național de Coordonare a Protecției Infrastructurilor Critice. Autoritatea publică responsabilă poate stabili cerințe suplimentare justificate de specificul sectorului sau subsectorului, cu respectarea cerințelor unitare și a regimului de protecție a informațiilor sensibile, confidențiale sau clasificate..”

		Clarificarea în proiect și în Nota de fundamentare a sintagmelor „mecanisme de comunicare” și „mecanisme de schimb de informații”, inclusiv prin precizarea dacă acestea presupun proceduri interne, canale de comunicare, sisteme informaționale, platforme electronice, protocoale ori alte instrumente organizatorice și tehnice. Completarea Notei de fundamentare cu evaluarea impactului financiar aferent implementării și menținerii mecanismelor de comunicare și schimb de informații, întrucât Ministerul Energiei nu dispune, la etapa actuală, de resurse financiare prevăzute pentru crearea și menținerea acestora.	Se acceptă. Nota de fundamentare se va completa cu precizarea că aplicarea prevederilor proiectului, în forma actuală, nu generează în mod direct cheltuieli obligatorii pentru crearea unor platforme sau sisteme informaționale noi, iar eventualele costuri suplimentare vor depinde de soluțiile tehnice adoptate ulterior de autoritățile competente. În Nota de fundamentare s-a introdus următorul alineat: „Mecanismele de comunicare și schimb de informații prevăzute de proiect reprezintă ansamblul procedurilor, responsabilităților, fluxurilor de notificare, canalelor și mijloacelor organizatorice sau tehnice utilizate pentru transmiterea, recepționarea, confirmarea și protejarea informațiilor relevante. Implementarea acestora se va realiza, la etapa inițială, prin utilizarea resurselor, canalelor de comunicare și sistemelor informaționale existente. Proiectul nu instituie obligația creării unor platforme sau sisteme informaționale noi. Eventuala dezvoltare a unor soluții tehnice suplimentare va fi realizată în baza unor decizii distincte, cu evaluarea
--	--	--	--

			impactului financiar și identificarea surselor de finanțare.”
		Revizuirea termenului de 6 luni prevăzut la pct. 7 din proiectul hotărârii pentru aducerea actelor normative departamentale, procedurilor interne și documentelor aplicabile în concordanță cu noul cadru metodologic, astfel încât termenul să fie corelat cu volumul de lucru și capacitățile reale ale autorităților. Completarea Notei de fundamentare cu o analiză detaliată a impactului administrativ și financiar asupra autorităților publice responsabile, inclusiv sub aspectul resurselor umane, financiare și tehnice necesare implementării noilor obligații.	Se acceptă. Termenul de 6 luni prevăzut la pct. 9 nu este stabilit expres de Legea nr. 223/2025 pentru aducerea actelor normative departamentale, procedurilor interne și documentelor aplicabile în concordanță cu cadrul metodologic aprobat. Având în vedere volumul și complexitatea activităților necesare, termenul a fost extins la 12 luni de la data intrării în vigoare a hotărârii.
		Completarea Notei de fundamentare cu o analiză detaliată a impactului administrativ și financiar asupra autorităților publice responsabile, inclusiv sub aspectul resurselor umane, financiare și tehnice necesare implementării noilor obligații.	Nu se acceptă. Proiectul nu instituie în mod direct obligația creării unor structuri noi, sisteme informaționale, platforme tehnice sau mecanisme care să genereze cheltuieli obligatorii suplimentare. Implementarea cadrului metodologic urmează a fi realizată de autoritățile publice responsabile în limitele competențelor și ale resurselor umane, financiare și tehnice existente. O analiză financiară detaliată și cuantificată nu poate fi realizată la această etapă, întrucât necesarul efectiv de resurse va depinde de numărul infrastructurilor critice naționale desemnate, specificul fiecărui sector, documentele și capacitățile deja existente, precum și de soluțiile

			concrete de implementare adoptate ulterior. Eventualele necesități suplimentare de resurse vor fi evaluate și fundamentate separat, în cadrul procedurilor bugetare și normative aplicabile.
Ministerul Apărării (aviz nr. 11-1005 din 29.06.2026)	4	Pentru infrastructura militară administrată de Ministerul Apărării, aplicarea cadrului metodologic să se realizeze cu respectarea legislației speciale din domeniul apărării naționale, secretului de stat, regimului armamentului și munițiilor, precum și a dispozitivelor militare. În cazul Aeroportului Internațional Liber „Mărculești”, evaluarea riscurilor și actualizarea Planului de securitate să fie realizate de administratorul aeroportului — Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale — în coordonare cu Ministerul Apărării și autoritatea competentă în domeniul aeronauticii civile. Pentru infrastructura sistemului național de apărare administrată de alte autorități publice, evaluarea riscurilor și măsurile de securitate să fie realizate de autoritățile publice responsabile pentru sectorul sau subsectorul respectiv, în coordonare cu Ministerul Apărării. Completarea capitolului I „Dispoziții generale” din anexa nr. 1 cu o normă expresă referitoare la infrastructura militară și infrastructura sistemului național de apărare, cu următorul conținut: „În cazul infrastructurii militare aflate în administrarea Ministerului Apărării și al infrastructurii sistemului național de apărare aflate în administrarea altor autorități publice responsabile sectoriale, aplicarea prevederilor hotărârii se realizează cu respectarea Legii nr. 345/2003 cu privire la apărarea națională, Legii nr. 245/2008 cu privire la secretul de stat, Legii nr. 178/2008 cu privire la Aeroportul Internațional Liber «Mărculești» și Legii nr. 147/2017 privind regimul armamentului și munițiilor	Nu se acceptă. Proiectul hotărârii Guvernului stabilește un cadru metodologic general, aplicabil tuturor sectoarelor și gestionarilor infrastructurilor critice naționale, fără a aduce atingere normelor speciale aplicabile domeniului apărării naționale, regimului informațiilor atribuite la secret de stat, regimului armamentului și munițiilor, precum și altor domenii incidente. Prevederile proiectului nu contravin aspectelor expuse în avizul Ministerului Apărării, acestea urmând a fi aplicate în coroborare cu actele normative speciale și în limitele competențelor legale ale autorităților implicate. Totodată, proiectul conține deja norme generale privind aplicarea cerințelor speciale și protecția informațiilor atribuite la secret de stat. În aceste condiții, introducerea unei norme distincte, aplicabile exclusiv infrastructurii militare și infrastructurii

		convenționale, al mijloacelor speciale și dispozitivelor militare deținute de Armata Națională și de forțele militare străine aflate legal pe teritoriul Republicii Moldova.”	sistemului național de apărare, nu este necesară.
Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării (aviz nr. 03-2371 din 13.07.2026)	5	Se propune reexaminarea pct. 3 și pct. 6 din proiect, prin prisma principiului delimitării funcțiilor de elaborare și promovare a politicilor publice de funcțiile de implementare, supraveghere și control. Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării consideră că atribuțiile privind avizarea Planurilor de securitate ale gestionarilor infrastructurilor critice naționale, monitorizarea conformării acestora cu cerințele legale și metodologice, precum și elaborarea instrucțiunilor sectoriale, ghidurilor, modelelor de documente și procedurilor interne au un caracter preponderent operațional și nu corespund rolului ministerelor în calitate de organe centrale de specialitate responsabile de elaborarea politicilor publice. Totodată, se menționează că exercitarea acestor atribuții necesită resurse umane și financiare suplimentare, precum și expertiză tehnică specializată, de care ministerele nu dispun în prezent. În opinia autorului avizului, funcțiile de monitorizare, supraveghere și implementare ar trebui exercitate de autoritățile administrative și instituțiile publice specializate, potrivit competențelor acestora	Nu se acceptă. Atribuțiile prevăzute la pct. 4 și pct. 7 din proiect nu reprezintă atribuții noi instituite prin proiectul hotărârii, ci concretizează responsabilitățile care decurg din Legea nr. 223/2025 privind identificarea, desemnarea și protecția infrastructurilor critice naționale și din Hotărârea Guvernului nr. 185/2026 privind desemnarea autorităților publice responsabile de sectoarele și subsectoarele infrastructurii critice naționale. Avizarea Planurilor de securitate, coordonarea sectorială și monitorizarea conformării gestionarilor cu cerințele legale și metodologice constituie componente indispensabile exercitării rolului de autoritate publică responsabilă. Monitorizarea prevăzută de proiect are caracter metodologic și sectorial și nu echivalează cu exercitarea unor funcții de control sau supraveghere specifice autorităților de reglementare ori organelor de control. Totodată, elaborarea instrucțiunilor sectoriale, a ghidurilor, a modelelor de documente și a procedurilor necesare

			aplicării cadrului metodologic reprezintă o activitate de concretizare și aplicare unitară a politicilor sectoriale. Autoritățile publice responsabile pot realiza aceste atribuții cu implicarea autorităților administrative, instituțiilor publice și structurilor specializate din domeniul lor de competență, fără a substitui atribuțiile legale ale autorităților de reglementare, supraveghere sau control. Prin urmare, prevederile pct. 4 și pct. 7 nu contravin principiului delimitării funcțiilor de elaborare și promovare a politicilor publice de funcțiile de implementare, consacrat de Legea nr. 98/2012.
Ministerul Mediului (aviz nr.13-05/2213 din 06.07.2026)	6	Completarea pct. 8 din anexa nr. 1 cu referire expresă la legislația din domeniul protecției mediului și la prevenirea și controlul riscurilor de mediu , având în vedere că evaluarea riscurilor include impactul asupra mediului, prevăzut la pct. 35.4 din aceeași anexă	Se acceptă. Pct. 8 din anexa nr. 1 se completează prin includerea expresă a legislației din domeniul protecției mediului și al prevenirii și controlului riscurilor de mediu, în vederea corelării cu prevederile privind evaluarea impactului asupra mediului.
Ministerul Educației și Cercetării (aviz nr. 06/897/26 din 03.07.2026)	7	Ministerul Educației și Cercetării avizează pozitiv proiectul, fără a formula propuneri sau obiecții.	
Agenția Națională pentru Cercetare și Dezvoltare	8	Instituția a avizat pozitiv proiectul, fără obiecții și propuneri.	

Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale (aviz nr. nr. 04-3893 din 09.07.2026)	9	Completarea anexei nr. 4 la proiect prin includerea expresă a planurilor de localizare și lichidare a situațiilor de avarie în lista documentelor propuse spre echivalare, în calitate de documente conexe.	Se acceptă. La pct. 8 din anexa nr. 4 a fost introdus subpct. 8.8, cu următorul cuprins: „8.8. planurile de localizare și lichidare a situațiilor de avarie, elaborate potrivit legislației din domeniul securității industriale.”
		În structura-cadru a Planului de securitate, procedurile de răspuns în caz de incident sau avarie în domeniul securității industriale să fie prevăzute cu caracter opțional, pentru a evita dublarea responsabilităților personalului operativ.	Se acceptă parțial. Nu se acceptă atribuirea caracterului opțional procedurilor de răspuns la incidente sau avarii, întrucât acestea reprezintă un element esențial al Planului de securitate. Pentru evitarea dublării măsurilor, responsabilităților și procedurilor deja stabilite prin legislația specială aplicabilă, capitolul I „Dispoziții generale” din anexa nr. 3 a fost completat cu pct. 6 și 7, care prevăd integrarea, anexarea sau indicarea prin trimitere expresă a procedurilor, planurilor ori altor documente existente, precum și includerea în Planul de securitate doar a elementelor suplimentare necesare pentru protecția, continuitatea și reziliența infrastructurii critice naționale. Totodată, precizarea nu este limitată exclusiv la legislația din domeniul securității industriale. Hotărârea Guvernului are caracter general și se

			aplică tuturor sectoarelor și gestionarilor infrastructurilor critice naționale, motiv pentru care soluția a fost formulată în raport cu orice legislație specială aplicabilă. Legislația privind securitatea industrială reprezintă doar unul dintre domeniile în care asemenea documente și proceduri pot exista deja.
		Evaluarea riscurilor industriale aferente infrastructurii critice naționale să nu instituie indicatori sau cerințe paralele ori contradictorii cu normele din domeniul securității industriale, a căror respectare este supusă controlului Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică	S-a luat act. Observația este deja reflectată la pct. 9 din anexa nr. 1, care prevede aplicarea cerințelor suplimentare ori mai stricte stabilite prin legislația specială aplicabilă sectorului sau subsectorului respectiv. Prin urmare, evaluarea riscurilor la adresa infrastructurilor critice naționale se realizează în corelare cu normele speciale incidente și nu substituie cerințele din domeniul securității industriale sau competențele de control ale Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică. Nu sunt necesare modificări suplimentare ale proiectului.
Autoritatea Aeronautică Civilă (aviz nr. nr. 2411 din 07.07.2026)	10	Comunică lipsa obiecțiilor și/sau propunerilor asupra proiectulu	
Agenția Feroviară (aviz nr. nr. 01-146 din 30.06.2026)	11	Comunică lipsa propunerilor de modificare sau completare a proiectulu	

Ministerul Sănătății (aviz nr 09/2477 din 10 iulie 2026	12	Comunică lipsa de propuneri și obiecții la proiect.	
Agenția Națională pentru Sănătate Publică (aviz nr. nr. 01-1- 3450 din 23.06.2026.)	13	Comunică lipsa obiecțiilor și acordă aviz pozitiv asupra proiectului.	
Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor (aviz nr. 15-3618 din 30.06.2026)	14	Comunică lipsa de propuneri și obiecții la proiect.	
Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale (aviz nr. nr. Rg02- 3134 din 24.06.2026)	15	Comunică lipsa de propuneri și obiecții asupra proiectului.	
Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații (aviz nr. 01- DRA/1315 din 08.07.2026)	16	Agenția avizează pozitiv proiectul, fără propuneri și observații, și susține promovarea acestuia.	
Banca Națională a Moldovei (aviz nr. 31- 002/113/3631 din 07.07.2026; aviz nr. 31-002/101/3386 din 30.06.2026)	17	BNM solicită precizarea modului de exercitare a obligațiilor prevăzute la pct. 3 și 6 din proiect în situația în care pentru același sector sau subsector sunt desemnate două ori mai multe autorități publice responsabile, inclusiv dacă aceste obligații se exercită în comun sau individual de către fiecare autoritate.	Se acceptă. În vederea clarificării modului de exercitare a obligațiilor în cazul desemnării mai multor autorități publice responsabile pentru același sector sau subsector, proiectul hotărârii se completează cu pct. 8, cu următorul cuprins:

			„8. În cazul în care, pentru același sector sau subsector al infrastructurii critice naționale, sunt desemnate două sau mai multe autorități publice responsabile, obligațiile prevăzute la pct. 4 și 7 se exercită de fiecare autoritate în limitele competențelor sale legale și pentru domeniul aflat în responsabilitatea sa. Pentru aspectele comune, interdependente sau care vizează întregul sector ori subsector, autoritățile publice responsabile asigură coordonarea acțiunilor, schimbul de informații și, după caz, elaborarea în comun a instrucțiunilor sectoriale, ghidurilor, modelelor de documente sau procedurilor necesare aplicării prezentei hotărâri, cu informarea Centrului Național de Coordonare a Protecției Infrastructurilor Critice.”
		Cu referire la periodicitatea actualizării evaluării riscurilor de către gestionarul infrastructurii critice naționale, considerăm necesară corelarea acestui exercițiu cu periodicitatea anuală prevăzută la art. 6 alin. (2) și (3) din Legea nr. 223/2025, stabilită pentru elaborarea, de către autoritățile publice responsabile împreună cu gestionarii infrastructurilor critice naționale, a rapoartelor de evaluare privind riscurile și incidentele semnificative, precum și privind evoluția amenințărilor și existența unor vulnerabilități în sectoarele și subsectoarele infrastructurii critice naționale (evaluări sectoriale). Subsecvent, având în vedere că evaluările sectoriale se transmit Centrului Național de Coordonare a Protecției Infrastructurilor Critice până la data de 15 ianuarie a anului următor, în vederea elaborării raportului anual privind stadiul de protecție a infrastructurilor critice la nivel național, se impune ca evaluările instituționale ale riscurilor să fie actualizate într-un termen care să permită valorificarea rezultatelor acestora în cadrul evaluărilor sectoriale și, implicit, în procesul de elaborare a	Se acceptă. Propunerea este justificată, întrucât pct. 62 din anexa nr. 1 prevede actualizarea periodică a evaluării riscurilor, fără a stabili expres periodicitatea minimă. În vederea corelării cu raportarea anuală prevăzută la art. 6 alin. (2) și (3) din Legea nr. 223/2025, pct. 63 va fi completat cu mențiunea că evaluarea riscurilor se actualizează cel puțin o dată pe an, într-un termen care să permită valorificarea rezultatelor acesteia la elaborarea rapoartelor sectoriale și a raportului

		rapoartelor anuale. În caz contrar, există riscul ca analiza inclusă în respectivele rapoarte să nu reflecte situația actuală a riscurilor și vulnerabilităților identificate.	anual privind stadiul protecției infrastructurilor critice naționale. Pct. 63 va avea următorul conținut: „63. Evaluarea riscurilor se actualizează cel puțin o dată pe an, într-un termen care să permită valorificarea rezultatelor acesteia la elaborarea rapoartelor prevăzute la art. 6 alin. (2) și (3) din Legea nr. 223/2025, precum și ori de câte ori intervin schimbări semnificative privind infrastructura critică națională, serviciul esențial, mediul de risc, dependențele, interdependențele ori vulnerabilitățile relevante.”
		Cu referire la anexa nr. 1 La pct. 2, propunem substituirea sintagmei „identificate, analizate, apreciate și prioritizate” cu sintagma „identificate, analizate, evaluate, prioritizate, monitorizate și raportate”, întrucât, în conformitate cu principiile și cerințele prevăzute de standardele ISO 31000 și COSO ERM, managementul riscurilor reprezintă un proces continuu, care nu se limitează la identificarea și evaluarea riscurilor, ci include și monitorizarea permanentă a evoluției acestora, precum și raportarea informațiilor relevante către factorii decizionali. Completarea propusă asigură o abordare integrată a gestionării riscurilor la adresa infrastructurilor critice naționale.	Se acceptă. Modificările au fost operate.
		La pct. 8, propunem revizuirea sintagmei „legislație sectorială” în vederea asigurării cerințelor de claritate și previzibilitate prevăzute în art. 3 din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative (cadrul normativ național nu diferențiază categoria de act legislativ sectorial).	Se acceptă. În vederea asigurării clarității și previzibilității normei, precum și pentru evitarea utilizării unei sintagme care nu este definită distinct de cadrul normativ național, la pct. 8 sintagma „legislația sectorială” se substituie cu sintagma „legislația

			specială aplicabilă sectorului sau subsectorului respectiv”.
		La pct. 9, atenționăm că redacția prevederii pare să contravină normei de la art. 5 alin. (4)-(5) din Legea nr. 100/2017 care reglementează expres aplicarea normei speciale în caz de divergență între o normă generală și o normă specială. Propunem revizuirea pct. 9 în acest sens.	Se acceptă. În vederea corelării cu art. 5 alin. (3) și (4) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative și pentru evitarea unei interpretări potrivit căreia prezentele Norme metodologice ar prevala asupra normelor speciale sau derogatorii de același nivel, pct. 9 va fi reformulat: „ Cerințele suplimentare ori mai stricte privind evaluarea riscurilor, stabilite prin norme speciale sau derogatorii aplicabile sectorului ori subsectorului respectiv, se aplică în condițiile art. 5 alin. (3) și (4) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative
		La pct. 12, propunem: a) completarea cu o noțiune nouă cu următorul cuprins: „Riscul inerent este riscul care survine în absența oricăror acțiuni directe sau specifice pentru a-i modifica severitatea”. b) revizuirea definiției de „risc” luând în considerare standardul COSO (Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission) pentru definirea riscului. În acest context, propunem următoarea redacție: „risc – posibilitatea producerii unui eveniment, incident, perturbări sau situații care poate afecta obiectivele de securitate, funcționalitate, integritate, disponibilitate sau continuitate a infrastructurii critice naționale ori a serviciului esențial furnizat”. c) revizuirea definiției de „probabilitate” în conformitate cu standardul ISO31000 și COSO. În acest context, propunem următoarea redacție: „probabilitate - este eventualitatea producerii unui risc, care poate fi definită, determinată sau măsurată în mod obiectiv sau subiectiv și poate fi exprimată calitativ sau cantitativ (numeric), în termeni de posibilitate sau frecvență”.	S-a luat act. Pct. 12 la care se referă propunerea a fost exclus din proiect în urma avizării prealabile. Prin urmare, propunerile privind completarea și revizuirea noțiunilor „risc inerent”, „risc”, „probabilitate” și „măsuri de tratare a riscului” nu mai sunt aplicabile redacției actuale a proiectului.

		d) precizarea dacă definiția de „măsuri de tratare a riscului” se referă la măsurile existente sau și la măsurile suplimentare propuse, astfel cum este reglementat la definiția de „fișă de evaluare a riscului”.	
		La pct. 15, propunem excluderea cuvântului „sectoriale”, opinăm în acest sens că, norma reglementează clar că autoritatea publică responsabilă poate stabili cerințe suplimentare privind evaluarea riscurilor.	Se acceptă. În urma avizării prealabile, prevederea de la pct. 15 a fost renumerotată și se regăsește la pct. 13 din proiect. Pentru evitarea redundanței și asigurarea clarității normei, cuvântul „sectoriale” se exclude.

		La pct. 23, întru asigurarea concordanței cu definiția „evaluării riscurilor” prevăzută la pct. 2, propunem completarea și revizuirea etapelor procesului de evaluare a riscurilor, inclusiv prin reflectarea propunerilor formulate în aviz la pct. 2. Totodată, se consideră necesară reconsiderarea structurii etapelor prevăzute la lit. a)–e), întrucât acestea nu reprezintă etape distincte ale procesului de evaluare a riscurilor, ci elemente și criterii de analiză utilizate în cadrul identificării și analizei riscurilor, care stau la baza estimării impactului și probabilității și, ulterior, a determinării nivelului de risc. Suplimentar, la pct. 23, propunem: a) la lit. i), după cuvântul „risc”, completarea cu cuvintele „inerent și rezidual”. b) la lit. j), după cuvintele „prioritizarea riscurilor”, completarea cu cuvintele „ținând cont de nivelul riscului rezidual”. c) la lit. k), după cuvântul „riscurilor”, completarea cu cuvintele „existente și celor suplimentare”.	Se acceptă parțial. În urma avizării prealabile, prevederea de la pct. 23 a fost renumerotată și se regăsește la pct. 21 din proiect. Propunerea privind reconsiderarea subpct. 21.1–21.5 nu se acceptă, întrucât delimitarea obiectului evaluării, identificarea serviciului esențial și a elementelor critice, identificarea amenințărilor, vulnerabilităților, dependențelor și interdependențelor reprezintă operațiuni distincte și succesive ale procesului de evaluare. Menținerea acestora ca etape separate asigură trasabilitatea evaluării și documentarea individuală a elementelor care fundamentează scenariile de risc, estimarea impactului și estimarea probabilității. Propunerile privind completarea subpct. 21.9 și 21.10 cu referiri la riscul inerent și riscul rezidual nu se acceptă. În redacția actuală, metodologia stabilește determinarea scorului și nivelului riscului evaluat, iar riscul rezidual este documentat ulterior aplicării măsurilor de tratare, potrivit pct. 53. Introducerea determinării distincte a scorurilor pentru riscul inerent și riscul rezidual ar presupune modificarea întregului mecanism de
--	--	--	--

		Corespunzător modificărilor propuse supra la pct. 23, urmează a fi ajustate prevederile capitolelor IX–XI, în special cele referitoare la determinarea scorului și nivelului de risc, prioritizarea și tratarea riscurilor, fișa de evaluare a riscului și registrul riscurilor.	evaluare, inclusiv a matricei de risc, fișei de evaluare și registrului riscurilor. Se acceptă propunerea privind delimitarea măsurilor existente de măsurile suplimentare. În acest sens, subpct. 21.11 va avea următorul cuprins: „21.11. identificarea măsurilor existente și evaluarea eficacității acestora, precum și identificarea și prioritizarea măsurilor suplimentare de tratare a riscurilor;”. În consecință, nu este necesară ajustarea capitolelor IX–XI sub aspectul introducerii unei evaluări distincte a riscului inerent și rezidual, urmând a fi operate doar modificările necesare pentru corelarea terminologică privind măsurile existente și măsurile suplimentare.
--	--	---	---

		Observăm că la capitolul VI se enumeră mai mult tipuri de riscuri fără a le clasifica, în acest context, propunem clasificarea acestor riscuri aplicând cele 4 tipuri de factori declanșatori ai riscului și tipurile de evenimente ce pot fi produse ca urmare a materializării (oameni, procese/guvernare internă, sisteme/infrastructură, mediul extern). Aceasta clasificare va permite alinierea textului metodologiei la standardele COSO.	Nu se acceptă. În urma avizării prealabile, capitolul VI a fost renumerotat și se regăsește la capitolul V din proiect. Acesta clasifică deja riscurile în categorii distincte, relevante pentru protecția infrastructurilor critice naționale: riscuri naturale, tehnologice și industriale, antropice intenționate, hibride, cibernetice, organizaționale și de personal, riscuri aferente lanțului de aprovizionare și dependențelor externe, precum și riscuri reputaționale sau informaționale. Clasificarea propusă potrivit celor patru categorii „oameni, procese/guvernare internă, sisteme/infrastructură și mediul extern” este specifică preponderent cadrului de management al riscurilor organizaționale COSO și nu reflectă integral specificul riscurilor la adresa infrastructurilor critice naționale, în special riscurile naturale, hibride, cibernetice, tehnologice și intersectoriale. Totodată, pct. 32.9 permite includerea altor riscuri relevante pentru sectorul și specificul infrastructurii critice naționale evaluate, iar autoritățile publice responsabile pot stabili cerințe suplimentare privind evaluarea riscurilor, potrivit pct. 13 din proiect.
--	--	---	--

			Prin urmare, clasificarea COSO poate fi utilizată, după caz, ca instrument complementar la nivel sectorial sau instituțional, fără a fi instituită ca structură generală obligatorie a metodologiei.
		La pct. 47, propunem următoarea clasificare „1-4 – risc scăzut; 5-10 – risc moderat”, în acest context, având în vedere descrierea nivelurilor impactului riscului conform prevederilor proiectului, constatăm că riscul de nivel 5 (probabilitate - 1, impact - 5) poate avea un efect mai mare decât în cazul unui risc de nivel 6 (probabilitate - 3, impact - 2).	Se acceptă. În urma avizării prealabile, prevederea de la pct. 47 a fost renumerotată și se regăsește la pct. 46 din proiect. Observația este întemeiată, întrucât încadrarea scorului 5 în categoria „risc scăzut” poate conduce la subevaluarea unor scenarii cu impact critic, chiar dacă probabilitatea producerii acestora este foarte scăzută. Astfel, un risc cu impact de nivel 5 și probabilitate de nivel 1 nu poate fi tratat în aceeași categorie cu riscurile care generează consecințe reduse. În vederea asigurării unei clasificări proporționale cu gravitatea consecințelor și a unei prioritizări adecvate a măsurilor de tratare, pct. 46 va fi modificat după cum urmează: „46. În scopul clasificării și prioritizării, nivelurile de risc se stabilesc după cum urmează:

			1–4 – risc scăzut; 5–10 – risc moderat; 11–15 – risc înalt; 16–25 – risc critic.”
		Având în vedere prevederile de la pct. 75, propunem evaluarea oportunității de completare a normelor metodologice cu un model de Registru al riscurilor aferente infrastructurii critice naționale, care ar contribui la aplicarea unitară a metodologiei, la trasabilitatea deciziilor și la monitorizarea implementării măsurilor de securitate, continuitate, răspuns și recuperare.	S-a luat act. Propunerea este deja reflectată în redacția actuală, care prevede că Centrul Național de Coordonare a Protecției Infrastructurilor Critice elaborează, aprobă și pune la dispoziția autorităților publice responsabile și a gestionarilor infrastructurilor critice naționale modele-tip și instrumente metodologice standardizate, inclusiv modele de registre de risc. Prin urmare, nu este necesară completarea suplimentară a normelor metodologice.
		Cu referire la anexa nr. 2 La pct.18, propunem următoarea redacție pentru literele d) și f): „d) sinteza evaluării riscurilor inerente și reziduale” și „f) măsurile suplimentare de tratare a riscurilor, stabilite în funcție de nivelul riscurilor reziduale”.	Nu se acceptă. Propunerea este condiționată de instituirea, în cadrul normelor metodologice privind evaluarea riscurilor, a unui mecanism distinct de determinare și cuantificare a riscului inerent și a riscului rezidual. Or, proiectul stabilește un mecanism unitar de evaluare a riscurilor, iar la pct. 18.4 și 18.6 din anexa nr. 2 sunt prevăzute, în mod distinct, „sinteza evaluării riscurilor” și „măsurile

			suplimentare de tratare a riscurilor”. Totodată, pct. 32.1–32.6 stabilește elementele care se valorifică la elaborarea Planului de securitate, inclusiv riscurile prioritare, nivelul de impact și probabilitate, măsurile existente și deficiențele constatate. Introducerea expresă a noțiunilor de risc inerent și risc rezidual ar necesita revizuirea corespunzătoare a întregului mecanism de evaluare, inclusiv a etapelor, matricei de risc, fișei de evaluare și registrului riscurilor. În consecință, se menține redacția actuală a pct. 18.4 și 18.6.
		La pct. 21, 22, 23, după cuvântul „riscurile” propunem completarea cu cuvântul „reziduale”. Prin aceste ajustări se va corela conținutul planului de securitate cu prevederile pct. 23 din proiectul Normelor metodologice privind evaluarea riscurilor la adresa infrastructurilor critice naționale.	Nu se acceptă. Propunerea este corelată cu introducerea unei evaluări distincte a riscului rezidual în cadrul Normelor metodologice privind evaluarea riscurilor, propunere care nu a fost acceptată. Pct. 21–23 din anexa nr. 2 stabilesc măsurile aplicabile în funcție de nivelul
			riscurilor rezultat din mecanismul unitar de evaluare prevăzut de proiect: măsuri obligatorii pentru riscurile înalte sau critice, măsuri proporționale pentru riscurile moderate și monitorizare periodică pentru riscurile scăzute. Completarea acestora cu termenul „reziduale” ar crea neconcordanțe cu metodologia de evaluare, care nu prevede determinarea

			distinctă a scorului și nivelului riscului rezidual. Totodată, prevederea invocată de autorul avizului, anterior numerotată la pct. 23, se regăsește după avizarea prealabilă la pct. 21 din Normele metodologice privind evaluarea riscurilor. În consecință, se menține redacția actuală a pct. 21–23 din anexa nr. 2.
		La pct. 46, propunem instituirea unui termen de cel puțin 10 zile pentru verificarea plenitudinii dosarului recepționat de către autoritatea publică responsabilă de la gestionarul infrastructurii critice naționale (ICN). Totodată, având în vedere complexitatea informațiilor ce necesită a fi examinate de către autoritatea publică responsabilă, propunem extinderea termenului de examinare prevăzut la acest punct (de exemplu: de la 14 zile lucrătoare - la 30 de zile lucrătoare).	Se acceptă parțial. Se acceptă instituirea unui termen distinct pentru verificarea plenitudinii dosarului, însă acesta urmează a fi stabilit ca termen maxim, respectiv „în cel mult 10 zile lucrătoare”, și nu „de cel puțin 10 zile”, pentru a evita tergiversarea procedurii. De asemenea, se acceptă extinderea termenului de examinare a Planului de securitate de la 14 la 30 de zile lucrătoare, având în vedere complexitatea evaluării documentației, necesitatea verificării corelării măsurilor cu riscurile identificate și specificul fiecărui sector sau subsector. Prevederile vor fi reformulate după cum urmează: „46. Autoritatea publică responsabilă verifică plenitudinea dosarului în

			termen de cel mult 10 zile lucrătoare de la data recepționării acestuia.” „47. În cazul în care dosarul este complet, autoritatea publică responsabilă examinează Planul de securitate în termen de 30 de zile lucrătoare de la data constatării plenitudinii dosarului.” „48. În cazul în care dosarul este incomplet sau sunt necesare clarificări, autoritatea publică responsabilă solicită gestionarului completarea informațiilor sau documentelor, indicând aspectele care urmează a fi remediate.”
		La pct. 49, propunem completarea prevederii cu acțiunile ce necesită a fi întreprinse de autoritatea publică responsabilă în cazul în care gestionarul ICN nu transmite completările solicitate în termenul stabilit (de exemplu: reluarea integrală a procedurii într-un anumit interval de timp sau alte acțiuni necesare).	Se acceptă. Prevederile actuale stabilesc termenul în care gestionarul trebuie să transmită completările solicitate, fără a reglementa consecințele nerespectării acestuia. Pentru evitarea suspendării procedurii pe termen nedeterminat, după pct. 49 se va introduce o prevedere potrivit căreia, în cazul netransmiterii completărilor în termen și în lipsa unei solicitări motivate de prelungire, autoritatea publică responsabilă restituie dosarul fără finalizarea procedurii de avizare, iar reluarea procedurii se realizează prin depunerea unui dosar complet.

			„51. În cazul în care gestionarul nu transmite completările solicitate în termenul prevăzut la pct. 49 și nu solicită, înainte de expirarea acestuia, prelungirea motivată a termenului, autoritatea publică responsabilă restituie dosarul fără finalizarea procedurii de avizare. Gestionarul poate relua procedura prin transmiterea unui dosar complet, termenele de examinare urmând să curgă de la data recepționării acestuia.”
		La pct. 50, propunem a se preciza dacă restituirea planului de securitate cu indicarea motivelor, presupune, similar situațiilor prevăzute la pct. 50 lit. a) și lit. b), elaborarea unui aviz conform structurii prevăzute la pct. 54. Suplimentar, considerăm oportună consemnarea acțiunilor ulterioare ce necesită a fi întreprinse (și termenele prevăzute) de către autoritatea publică responsabilă și respectiv, de către gestionarul ICN în cazul în care este dispusă restituirea planului de securitate prevăzută la pct. 50 lit. c).	Se acceptă parțial. Se acceptă instituirea unui termen distinct pentru verificarea plenitudinii dosarului, stabilit la cel mult 10 zile lucrătoare, precum și extinderea termenului de examinare în fond a Planului de securitate la 30 de zile lucrătoare. Totodată, se acceptă reglementarea consecințelor netransmiterii completărilor solicitate, a procedurii aplicabile în cazul restituirii Planului de securitate pentru revizuire și a termenelor de retransmitere și reexaminare. Pentru asigurarea coerenței procedurii, prevederile au fost reformulate astfel încât să se distingă între verificarea plenitudinii dosarului și examinarea în fond. Termenul de examinare în fond începe să curgă de la data constatării plenitudinii dosarului, iar perioada în

			care gestionarul transmite completări sau clarificări nu se include în acest termen. În situații justificate de complexitatea documentației, existența informațiilor clasificate ori necesitatea unor verificări suplimentare, termenul de examinare poate fi prelungit o singură dată, cu cel mult 15 zile lucrătoare, cu informarea motivată în scris a gestionarului.
		Cu referire la anexa nr. 3 La pct.12, propunem evaluarea oportunității delimitării lit. f) și h) în patru litere distincte cu următorul conținut: „f) scorurile și nivelurile riscurilor inerente; h) măsurile existente și evaluarea eficacității acestora; f¹) scorurile și nivelurile riscurilor reziduale; h¹) riscurile reziduale prioritare”. O astfel de reglementare este necesară pentru ca planul de securitate să reflecte clar diferența dintre riscul evaluat inițial și riscul rămas după măsurile existente de securitate.	Nu se acceptă. Propunerea presupune introducerea, în cadrul Normelor metodologice privind evaluarea riscurilor, a unui mecanism distinct de determinare a scorurilor și nivelurilor riscurilor inerente și reziduale, propunere care nu a fost acceptată. În redacția actuală, structura-cadru a Planului de securitate reflectă rezultatele mecanismului unitar de evaluare a riscurilor, măsurile existente, deficiențele constatate și măsurile suplimentare necesare. Delimitarea propusă ar crea neconcordanțe cu metodologia de evaluare, care nu reglementează calcularea separată a riscului inerent și a riscului rezidual. Totodată, evaluarea eficacității măsurilor existente și identificarea riscurilor care necesită măsuri suplimentare pot fi reflectate în

			conținutul Planului de securitate fără instituirea unor categorii distincte de scor și nivel pentru riscul inerent și cel rezidual. Prin urmare, se menține redacția actuală a pct. 12 din anexa nr. 3.
		La pct. 25, propunem inserarea unei precizări cu privire la apartenența instituțională a persoanelor autorizate să comunice public incidentele care afectează ICN (din cadrul gestionarului ICN, a autorității publice responsabile sau din cadrul Centrului Național de Coordonare a Protecției Infrastructurilor Critice).	Se acceptă. Pct. 28 a fost completat prin precizarea apartenenței instituționale a persoanelor autorizate să comunice public incidentele care afectează infrastructura critică națională. Astfel, comunicarea publică se realizează exclusiv de către persoanele desemnate sau autorizate din cadrul gestionarului infrastructurii critice naționale ori, după caz, din cadrul autorității publice responsabile sau al Centrului Național de Coordonare a Protecției Infrastructurilor Critice, în limitele competențelor legale și cu respectarea mecanismelor de coordonare interinstituțională, a legislației aplicabile și a regimului informațiilor protejate.
		La anexa nr. 4 La pct. 31 lit. e) urmează a fi precizat ce se corelează cu evaluarea riscurilor în procesul de analiză a solicitării de echivalare. La fel, după cuvântul „riscurilor”, propunem completarea cu cuvintele „inerente și reziduale”. Suplimentar, propunem evaluarea oportunității de completare a pct. 31 cu două litere distincte cu următorul	Se acceptă parțial. Pct. 31 a fost completat prin precizarea că obiectul corelării îl constituie documentul sau setul de documente propuse spre echivalare, în raport cu evaluarea riscurilor aferente infrastructurii critice

		conținut: „evaluarea măsurilor existente și a eficacității acestora și existența Registrului riscurilor”. Această completare va asigura coerența cu propunerile de modificare expuse supra.	naționale. Totodată, au fost introduse criterii distincte privind reflectarea măsurilor existente și evaluarea eficacității acestora, precum și existența și actualitatea Registrului riscurilor, după caz. Nu a fost acceptată completarea cu sintagma „riscurilor inerente și reziduale”, întrucât metodologia nu reglementează determinarea distinctă a scorurilor și nivelurilor acestor categorii de risc.
		La pct. 54, propunem precizarea termenului maxim în care gestionarul ICN este obligat să notifice autoritatea publică responsabilă despre modificarea documentului sau setului de documente recunoscute ca echivalente. Propunerea este valabilă și pentru prevederea de la pct. 43 din anexa nr. 5.	Se acceptă. Pct. 54 a fost completat prin stabilirea termenului de cel mult 10 zile lucrătoare pentru notificarea autorității publice responsabile despre modificarea documentului sau a setului de documente recunoscute ca echivalente. A fost actualizat și pct. 44 din anexa 5.
		La anexa nr. 5. La pct. 8, propunem evaluarea oportunității completării acestui punct cu trei litere distincte cu următorul conținut: „actualitatea nivelului riscurilor inerente și reziduale; actualitatea măsurilor existente de securitate, prevenire, continuitate, răspuns și recuperare; actualitatea Registrului riscurilor aferente infrastructurii critice naționale”. Menționăm că o astfel de completare va asigura coerența cu propunerile de modificare expuse supra.	Se acceptă parțial. Urmare renumerotării, Pct. 8 a devenit pct.9 din anexa nr. 5, și a fost completat prin includerea verificării actualității evaluării riscurilor și a nivelurilor de risc stabilite, a actualității și eficacității măsurilor existente de securitate, prevenire, continuitate, răspuns și recuperare, precum și a existenței și actualității Registrului riscurilor aferente infrastructurii critice naționale. Sintagma „riscurilor inerente și reziduale” nu a fost preluată, întrucât

			Normele metodologice privind evaluarea riscurilor nu reglementează determinarea distinctă a scorurilor și nivelurilor pentru aceste două categorii de risc. În consecință, pct. 9.3 a fost formulat prin referire generală la actualitatea evaluării riscurilor și a nivelurilor de risc stabilite.
		Propunerea este valabilă și pentru prevederea de la pct. 43 din anexa nr. 5.- propunem precizarea termenului maxim în care gestionarul ICN este obligat să notifice autoritatea publică responsabilă despre modificarea documentului sau setului de documente recunoscute ca echivalente.	Se acceptă. Pct. 43 din anexa nr. 5 se completează prin stabilirea termenului maxim în care gestionarul infrastructurii critice naționale este obligat să notifice autoritatea publică responsabilă despre încetarea, suspendarea sau modificarea substanțială a documentului ori a setului de documente recunoscute ca echivalente.
Comisia Națională a Pieței Financiare (aviz nr. 06-4/2954 din 10.07.2026)	18	Comunică lipsa de obiecții și propuneri asupra proiectului.	
Ministerul Justiției (aviz nr. nr. 04/1-7784 din 13.07.2026)	19	La pct. 2.1 din Nota de fundamentare, trimiterile la Legea nr. 223/2025 să fie corelate cu temeiul legal indicat în clauza de adoptare.	Se acceptă. Modificările au fost operate.
		În anexa nr. 1, la pct. 22, trimiterea la pct. 23 să fie înlocuită cu trimiterea la pct. 21.	Se acceptă. Modificările au fost operate.
		La pct. 40 din anexa nr. 1, să fie corectată numerotarea subpunctelor, iar descrierea de la subpct. 40.4 să fie integrată la subpct. 40.3.	Se acceptă. Modificările au fost operate, în pct. 41.
		La pct. 62 din anexa nr. 1, să fie indicată expres periodicitatea minimă de actualizare a evaluării riscurilor.	Se acceptă. Modificările au fost operate, în pct.63

		La pct. 58 din anexa nr. 1, să fie clarificat dacă Registrul riscurilor este obligatoriu sau facultativ și în ce condiții poate lipsi.	Se acceptă. Modificările au fost operate. Pct. 59 va avea următorul text: „ Gestionarul întocmește un registru al riscurilor, care include riscurile identificate, scorul acestora, nivelul de risc, măsurile existente, măsurile suplimentare și stadiul implementării acestora”
		La pct. 22 din anexa nr. 6, să fie rectificată numerotarea subpunctelor.	S-a luat act.
		La pct. 59 din anexa nr. 1, să fie reevaluată expresia „după caz”, astfel încât să fie clarificat caracterul obligatoriu sau facultativ al raportului de evaluare a riscurilor.	Se acceptă. Modificările au fost operate. Pct. 60 va avea următorul text: „ Rezultatele evaluării riscurilor se includ într-un raport de evaluare a riscurilor la adresa infrastructurii critice naționale”.
		La pct. 71 din anexa nr. 1, norma privind infrastructurile din domeniul apărării, ordinii publice și securității statului să fie plasată într-o dispoziție generală aplicabilă întregului cadru metodologic sau să fie reflectată și în anexele nr. 2, 4 și 5.	Se acceptă. Norma prevăzută la pct. 72 din anexa nr. 1 a fost adaptată și inclusă în toate anexele relevante ale proiectului, în funcție de obiectul de reglementare al fiecăreia. Prevederile introduse asigură respectarea regimului juridic aplicabil informațiilor atribuite la secret de stat, informațiilor sensibile privind infrastructurile critice naționale și altor categorii de informații protejate de lege pe parcursul evaluării riscurilor, elaborării și avizării Planului de securitate, echivalării documentelor, revizuirii și actualizării planului.

			Anexa 2: pct.100 Elaborarea, transmiterea, examinarea, avizarea, aprobarea și păstrarea Planului de securitate aferent infrastructurilor critice naționale din domeniul apărării, ordinii publice și securității statului se realizează cu respectarea regimului juridic aplicabil informațiilor atribuite la secret de stat, informațiilor sensibile privind infrastructurile critice naționale și altor categorii de informații protejate de lege. Accesul la Planul de securitate și la documentele aferente se acordă numai persoanelor autorizate, prin mijloace corespunzătoare regimului juridic aplicabil informațiilor respective.” Anexa 4, pct. 60: „Examinarea și recunoașterea echivalenței documentelor aferente infrastructurilor critice naționale din domeniul apărării, ordinii publice și securității statului se realizează cu respectarea regimului juridic aplicabil informațiilor atribuite la secret de stat, informațiilor sensibile privind infrastructurile critice naționale și altor categorii de informații protejate de lege. Transmiterea, consultarea, verificarea, păstrarea și restituirea documentelor propuse spre echivalare se efectuează prin mijloace și de către
--	--	--	--

			persoane autorizate, în condițiile cadrului normativ aplicabil.” Anexa 5, pct. 7: „Revizuirea și actualizarea Planului de securitate aferent infrastructurilor critice naționale din domeniul apărării, ordinii publice și securității statului se realizează cu respectarea regimului juridic aplicabil informațiilor atribuite la secret de stat, informațiilor sensibile privind infrastructurile critice naționale și altor categorii de informații protejate de lege. Transmiterea, examinarea, aprobarea și păstrarea versiunilor revizuite sau actualizate se efectuează prin mijloace și de către persoane autorizate.”
		La pct. 54 din anexa nr. 2, să fie stabilită durata maximă de prelungire a termenului de examinare și avizare a Planului de securitate.	Se acceptă. În urma revizuirii și renumerotării prevederilor anexei nr. 2, norma vizată se regăsește la pct. 60. Aceasta a fost completată prin stabilirea duratei maxime de prelungire a termenului de examinare în fond a Planului de securitate. Astfel, termenul poate fi prelungit o singură dată, cu cel mult 15 zile lucrătoare, numai în situații justificate, cu informarea motivată în scris a gestionarului înainte de expirarea termenului inițial.
		Capitolul X din anexa nr. 2 să fie completat cu o periodicitate minimă pentru testarea Planului de securitate sau cu o corelare expresă cu termenul de revizuire periodică.	Se acceptă. Capitolul X din anexa nr. 2 a fost completat prin introducerea unui punct nou, care stabilește periodicitatea

			minimă pentru testarea Planului de securitate. Se introduce următorul punct: „79. Testarea Planului de securitate se realizează cel puțin o dată la 2 ani, precum și ori de câte ori intervin modificări semnificative ale infrastructurii critice naționale, ale serviciului esențial, ale riscurilor, procedurilor, responsabilităților ori resurselor prevăzute în plan sau în urma producerii unui incident relevant.”
		În anexa nr. 6, la pct. 25.7, sintagma „incompatibilitate evidentă” să fie concretizată.	Se acceptă. Pct. 25.7 din anexa nr. 6 a fost reformulat pentru concretizarea sintagmei „incompatibilitate evidentă” și asigurarea clarității și previzibilității normei. Pct. 25.7 va avea următorul cuprins: „25.7. să nu se afle într-o situație de incompatibilitate stabilită de cadrul normativ aplicabil, într-un conflict de interese sau într-o situație în care atribuțiile exercitate în cadrul gestionarului infrastructurii critice naționale pot afecta imparțialitatea, independența ori exercitarea

			corespunzătoare a atribuțiilor de ofițer de legătură.”
Ministerul Muncii și Protecției Sociale (aviz nr. nr. 16/3680 din 06.07.2026)	20	Comunică lipsa de obiecții și propuneri asupra proiectului.	
Serviciul de Informații și Securitate (aviz nr. nr. IE/7019 din 13.07.2026)	21	Comunică lipsa de obiecții și propuneri asupra proiectului.	
Agenția Geodezie, Cartografie și Cadastru (aviz nr. 36/01-05/896 din 29.06.2026)	22	Reevaluarea sau argumentarea termenului de 6 luni prevăzut la pct. 7 din proiect pentru aducerea în concordanță a actelor normative departamentale și a procedurilor interne.	Se acceptă. În urma revizuirii și renumerotării proiectului, prevederea vizată inițial la pct. 7 se regăsește la pct. 9 . Termenul a fost reevaluat, având în vedere volumul și complexitatea activităților necesare pentru inventarierea și revizuirea actelor normative departamentale, a procedurilor interne și a documentelor aplicabile. În consecință, termenul a fost extins de la 6 luni la 12 luni de la data intrării în vigoare a hotărârii.
		La pct. 2 din anexa nr. 1, substituirea sintagmei „procesul structurat prin care sunt identificate, analizate, apreciate și prioritizate riscurile” cu formularea: „procesul structurat de identificare, analiză, evaluare și prioritizare a riscurilor”.	Se acceptă. Pct. 2 din anexa nr. 1 a fost revizuit pentru eliminarea redundanțelor și clarificarea etapelor procesului de evaluare a riscurilor.
		Corectarea denumirii capitolului I din anexa nr. 2 din „I,Dispoziții generale” în „I. Dispoziții generale”.	Se acceptă. Denumirea capitolului I din anexa nr. 2 a fost corectată din „I,Dispoziții generale” în:„I. Dispoziții generale”.

		Delimitarea mai clară a atribuțiilor Centrului Național de Coordonare a Protecției Infrastructurilor Critice și ale autorităților publice responsabile în ceea ce privește coordonarea metodologică, emiterea ghidurilor și modelelor de documente, monitorizarea implementării și verificarea conformității.	Se acceptă. Delimitarea atribuțiilor a fost clarificată în proiectul hotărârii, la pct. 2, 4 și 7, precum și în anexa nr. 2, la pct. 14, 15, 45, 77, 99 și 101. Autoritățile publice responsabile asigură coordonarea sectorială, examinarea și avizarea Planurilor de securitate, monitorizarea implementării măsurilor și elaborarea instrucțiunilor sectoriale, iar Centrul Național de Coordonare a Protecției Infrastructurilor Critice asigură coordonarea metodologică la nivel național, acordarea suportului metodologic și elaborarea modelelor-tip și a instrumentelor metodologice standardizate.
		Completarea Notei de fundamentare cu informații suplimentare privind sursele de finanțare și resursele necesare implementării proiectului, inclusiv necesarul de personal, impactul asupra volumului de activitate, instruirea personalului și costurile administrative.	Se acceptă parțial. Nota de fundamentare a fost completată cu informații privind impactul administrativ al implementării proiectului, activitățile suplimentare ce revin autorităților publice responsabile și utilizarea, la etapa inițială, a resurselor umane, financiare și tehnice existente. Nu a fost realizată o estimare financiară detaliată și cuantificată, întrucât necesarul efectiv de personal, instruire și resurse financiare va depinde de specificul fiecărui sector, de numărul infrastructurilor critice naționale desemnate, de capacitățile

			instituționale existente și de soluțiile concrete adoptate în procesul implementării. Eventualele necesități suplimentare vor fi evaluate, fundamentate și planificate separat, potrivit cadrului bugetar aplicabil.
		Introducerea în proiect și în Nota de fundamentare a unei referințe exprese la Hotărârea Guvernului nr. 185/2026 privind desemnarea autorităților publice responsabile de sectoarele și subsectoarele infrastructurii critice naționale	Se acceptă. În proiectul hotărârii, la pct. 3, a fost introdusă precizarea potrivit căreia autoritățile publice responsabile sunt cele desemnate prin Hotărârea Guvernului nr. 185/2026 cu privire la desemnarea autorităților publice responsabile de sectoarele și subsectoarele infrastructurii critice naționale. Totodată, Nota de fundamentare a fost completată la compartimentul „Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi” cu referința expresă la Hotărârea Guvernului nr. 185/2026 și cu precizarea rolului autorităților desemnate în procesele de identificare, evaluare a riscurilor, examinare și monitorizare la nivelul sectoarelor și subsectoarelor respective.
Ministerul Agriculturii și	23	Comunică lipsa de propuneri și obiecții asupra proiectului.	

Industriei Alimentare (aviz nr. 2026PHG-2036 din 16.07.2026)			
Administrația Națională a Penitenciarelor (aviz nr. 7-2136 din 03.08.2026)	24	Comunică lipsa de propuneri și obiecții asupra proiectului.	
Agenția pentru Securitate Cibernetică (scrisoare din 5.08.2026)	25	Agenția pentru Securitate Cibernetică a comunicat că proiectul a fost avizat prealabil fără obiecții și propuneri, cu informarea Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării. Totodată, în cadrul procedurii de avizare repetată, poziția Agenției a fost reflectată prin avizul general al Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării, autoritatea în subordinea căreia se află Agenția.	S-a luat act.
Agenția Națională Transport Auto (aviz nr. 15/1-4065 din 06.08.2026)	26	Comunică lipsa obiecțiilor și propunerilor asupra proiectului.	
Agenția Navală (aviz nr. 03-301 din 22.07.2026)	27	Comunică lipsa obiecțiilor și propunerilor asupra proiectului.	
Expertizare			
Raportul de expertiză anticorupție al CNA nr. EHG26/11754 din 06.08.2026	1	Se recomandă excluderea pct. 9 din anexa nr. 1, întrucât prevederea are caracter redundant, principiul aplicării normelor speciale fiind deja reflectat în proiect și reglementat de Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative.	Se acceptă. Pct. 9 din anexa nr. 1 a fost exclus.
		Se recomandă corelarea cerințelor minime privind forma și conținutul Planului de securitate prevăzute la pct. 35 din anexa nr. 3 cu cele prevăzute la pct. 19 din anexa nr. 2, în vederea evitării eventualelor neconcordanțe între dispozițiile proiectului referitoare la planurile de securitate. În cazul în care cele două dispoziții reglementează același conținut, una dintre acestea urmează a fi exclusă, pentru a evita dublarea reglementării și repetarea inutilă a normelor.	Se acceptă. Pentru evitarea dublării reglementării, pct. 19 din anexa nr. 2 a fost exclus, cerința privind caracterul concret și aplicabil al Planului de securitate fiind menținută în anexa nr. 3, care reglementează în mod distinct structura-cadru și cerințele minime de

			formă și conținut ale Planului de securitate.
		Norma de la pct. 44 prevede că respingerea echivalării nu exonerează gestionarul de obligația de a elabora și transmite spre avizare Planul de securitate. CNA consideră că formularea nu stabilește suficient de clar dacă această obligație devine imediat exigibilă după respingerea echivalării și nici termenul în care trebuie executată, nefiind clar dacă se aplică termenul prevăzut în anexa nr. 2 sau un alt termen. CNA recomandă reconsiderarea pct. 44.	Se acceptă. Pct. 44 din anexa nr. 4 a fost completat pentru a preciza expres că, în cazul respingerii echivalării, obligația de elaborare și transmitere spre avizare a Planului de securitate se execută în termenul stabilit de anexa nr. 2. Totodată, s-a precizat că inițierea și desfășurarea procedurii de echivalare nu suspendă și nu prelungește termenul general aplicabil elaborării și transmiterii spre avizare a Planului de securitate.
		Se recomandă corelarea prevederilor privind periodicitatea testării Planului de securitate, prevăzută în anexa nr. 2, cu periodicitatea revizuirii acestuia, prevăzută în anexa nr. 5, astfel încât să fie exclusă orice neclaritate privind raportul dintre cele două obligații și termenele aplicabile.	Se acceptă. Prevederile referitoare la periodicitatea testării și revizuirii Planului de securitate au fost corelate. În acest sens, pct. 8 din anexa nr. 5 a fost completat cu prevederea potrivit căreia revizuirea periodică se realizează în corelare cu testarea periodică a Planului de securitate prevăzută în anexa nr. 2, iar rezultatele testărilor, exercițiilor și simulărilor se valorifică în procesul de revizuire și actualizare a acestuia. Termenul de cel puțin o dată la 2 ani se menține pentru ambele procese.
Raportul de expertiză al Ministerului Justiției nr. 04/1-8836 din 04.08.2026	2	La subpct. 7.3, se vor exclude cuvintele „ la prezenta hotărâre ”, deoarece, potrivit art. 55 alin. (4) din Legea nr. 100/2017, atunci când se face trimitere la o normă juridică din același act normativ sau element structural, trimiterea se face fără precizarea că aceasta face parte din același act, cu excepția cazului în care precizarea este necesară pentru evitarea unui echivoc.	Se acceptă. La subpct. 7.3 din anexa nr. 2 au fost excluse cuvintele „la prezenta hotărâre”, în vederea conformării cu prevederile art. 55 alin. (4) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative. Totodată, au fost

		Ministerul Justiției menționează că observația este valabilă pentru toate cazurile similare din proiect.	verificate și ajustate corespunzător cazurile similare din cuprinsul proiectului.
		Se recomandă precizarea expresă a momentului de la care curge termenul de 9 luni pentru elaborarea și transmiterea spre avizare a Planului de securitate, astfel încât să rezulte fără echivoc că termenul se calculează de la data desemnării infrastructurii drept infrastructură critică națională.	Se acceptă. Pct. 25 din anexa nr. 2 a fost completat pentru a preciza expres că termenul de 9 luni pentru elaborarea și transmiterea spre avizare a Planului de securitate curge de la data desemnării infrastructurii drept infrastructură critică națională, în vederea eliminării oricărui echivoc privind momentul de început al termenului.
		La anexa nr. 2, subpct. 42.4, se recomandă excluderea sintagmei „după caz” din formularea referitoare la registrul riscurilor, întrucât întocmirea registrului riscurilor reprezintă o obligație stabilită prin anexa nr. 1, iar prezentarea acestuia în dosarul transmis spre avizare nu poate avea caracter facultativ.	Se acceptă. Sintagma „după caz” a fost exclusă de la subpct. 41.4 din anexa nr. 2, urmare renumerotării, având în vedere că întocmirea registrului riscurilor reprezintă o obligație prevăzută de anexa nr. 1, iar includerea acestuia în dosarul transmis spre avizare nu are caracter opțional.
		La anexa nr. 2, pct. 53 , se recomandă stabilirea unui termen maxim pentru suspendarea termenului de examinare în fond și, concomitent, stabilirea termenului în care gestionarul urmează să prezinte clarificările sau informațiile suplimentare solicitate de autoritatea publică responsabilă, în vederea asigurării previzibilității procedurii și evitării suspendării acesteia pe o perioadă nedeterminată.	Se acceptă. Pct. 52 din anexa nr. 2, urmare renumerotării, a fost completat prin stabilirea unui termen de 10 zile lucrătoare pentru prezentarea clarificărilor sau informațiilor suplimentare solicitate de autoritatea publică responsabilă și a unei durate maxime de 15 zile lucrătoare pentru suspendarea termenului de examinare în fond, în vederea asigurării previzibilității și celerității procedurii de avizare.

		Cu referire la normele prevăzute la pct. 1–7 din anexa nr. 3, dispozițiile care reiau normele generale din anexa nr. 2 referitoare la definiția, scopul și cerințele Planului de securitate se vor exclude. Întrucât anexa nr. 3 reglementează structura-cadru a Planului, aceasta urmează să cuprindă exclusiv elementele structurale și conținutul minim al documentului, în vederea evitării dublajului normativ.	Nu se acceptă. Prevederile pct. 1–7 din anexa nr. 3 au rolul de a delimita obiectul, modul de utilizare și caracterul minim obligatoriu al Structurii-cadru a Planului de securitate. Deși unele dintre acestea sunt corelate cu normele generale prevăzute în anexa nr. 2, ele nu instituie reglementări contradictorii sau paralele, ci stabilesc premisele necesare pentru aplicarea autonomă și unitară a anexei nr. 3. Mentținerea acestor dispoziții este necesară pentru a clarifica faptul că structura-cadru se fundamentează pe evaluarea riscurilor, se adaptează specificului infrastructurii critice naționale, are caracter minim obligatoriu și se corelează cu documentele existente ale gestionarului. Eliminarea lor ar reduce claritatea și caracterul operațional al anexei nr. 3, în special pentru gestionarii care o utilizează nemijlocit la elaborarea Planului de securitate. Totodată, formulările respective au caracter de corelare metodologică și nu modifică procedura de elaborare, examinare sau avizare reglementată distinct prin anexa nr. 2. Prin urmare, se consideră oportună menținerea redacției actuale.
--	--	--	---

		Prevederea de la pct. 8 din anexa nr. 3, referitoare la examinarea și recunoașterea echivalenței documentelor aferente infrastructurilor critice naționale din domeniul apărării, ordinii publice și securității statului, urmează a fi transferată în anexa nr. 4, întrucât aceasta reglementează procedura de echivalare a documentelor existente cu Planul de securitate. Menținerea normei în anexa nr. 3 nu corespunde obiectului acesteia, care vizează structura-cadru a Planului de securitate.	Se acceptă. Prevederea de la pct. 8 din anexa nr. 3 a fost exclusă și transferată în anexa nr. 4, care reglementează în mod distinct procedura de echivalare a documentelor existente cu Planul de securitate. Prevederea a fost introdusă în anexa nr. 4, capitolul XIV „Protecția informațiilor”
		La pct. 38 din anexa nr. 5, trimiterea la pct. 36 urmează a fi substituită cu trimiterea la pct. 37, întrucât pct. 37 stabilește cazurile în care modificările operate asupra Planului de securitate impun reavizarea acestuia.	Se acceptă. Trimiterea internă de la pct. 38 din anexa nr. 5 a fost corectată, prin substituirea trimiterii la pct. 36 cu trimiterea la pct. 37, care reglementează elementele a căror modificare determină necesitatea reavizării Planului de securitate.

Ministru

Daniella MISAIL-NICHITIN